

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Автономній Республіці Крим

Слідчий відділ

(з дислокацією у м. Київ)

вул. Поправки Юрія, 14 А, м. Київ, 02094, тел. (044) 292-81-48

www.ssu.gov.ua, e-mail: gu_ark@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 44277296

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

10 червня 2026 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу (з дислокацією у м. Київ) Головного управління Служби безпеки України в Автономній Республіці Крим Яковченко О.А., розглянувши матеріали кримінального провадження № 42026010000000006 від 28.01.2026 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочину, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

Тимохіній Олені Вікторівні, 15.05.1970 року народження, громадянці України, уродженці с. Рюмшене, Джанкойського району, АР Крим, яка проживає за адресою: вул. Земська, 5, кв. 15, м. Феодосія, Феодосійський район, АР Крим, раніше не судимій -

про те, що вона обґрунтовано підозрюється:

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, що полягає у порушенні законів та звичаїв війни, передбачених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому групою осіб (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення);

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, а саме: у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі, іноземній організації та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України

(у редакції ст. 111 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Тимохіна О.В.**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України. Внаслідок насильницьких агресивних дій РФ, Україна з кінця лютого 2014 року втратила ефективний контроль над територією Автономної Республіки Крим та м. Севастополь, у зв'язку з її окупацією Російською Федерацією.

Згідно зі ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII із змінами і доповненнями, тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація Російською Федерацією територій України незалежно від її тривалості є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав. Автономна Республіка Крим та м. Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20.02.2014.

Генеральна Асамблея ООН своєю Резолюцією 71/205 від 19.12.2016 «Положення в області прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополь (Україна)», засудила тимчасову окупацію Російською Федерацією частини території України – Автономної Республіки Крим та м. Севастополь.

Крім того, Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН 72/190 від 19.12.2017 «Положення в області прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополь (Україна)» та 73/194 від 17.12.2018 Генеральна Асамблея вчергове засудила нинішню тимчасову окупацію Російською Федерацією частини території України - Автономної Республіки Крим та м. Севастополь.

У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24.02.2022 президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних сил РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді

відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)»).

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно зі ст. 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Женевська конвенція IV) пограбування забороняються.

Крім цього, ст. 147 Женевської конвенції IV до серйозних порушень, серед іншого, віднесено широкомасштабне привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до ст. 46 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до Конвенції IV про закони і звичаї війни на суходолі (далі – Гаазька конвенція), приватна власність повинна поважатися. Приватна власність не підлягає конфіскації.

01.01.2025 для України набув чинності Римський статут Міжнародного кримінального суду, ратифікований Законом України від 21.08.2024 № 3909-ПХ. Відповідно до статті 8(2)(a)(iv) Римського статуту, незаконне, безпідставне привласнення власності, не виправдане військовою необхідністю, є воєнним злочином.

Російська Федерація, як держава-окупант, відповідно до ст. 43 Гаазької конвенції зобов'язана забезпечувати громадський порядок і безпеку дотримуючись існуючих у країні законів. Попри це, 20.03.2020 Президент Російської Федерації підписав Указ № 201, яким більшість територій Криму оголошено «прикордонними», де громадянам іноземних держав, зокрема України, заборонено володіти земельними ділянками, створивши тим самим законодавчу основу для масового та системного незаконного відчуження приватної власності громадян України.

Реалізація цього указу призвела до масштабного та системного порушення прав власників земельних ділянок – передусім громадян України, шляхом примусового позбавлення їх права власності на території півострова Крим.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянка України Тимохіна Олена Вікторівна, 15.05.1970 року народження, після окупації Російською Федерацією території Кримського півострова, у точно невстановленому місці та часі, але не пізніше 02.01.2021, прийняла пропозицію від представників окупаційної адміністрації РФ та погодилась обійняти так звану посаду судді у незаконно створеному «Феодосійському міському суді Республіки Крим», на якій перебуває по теперішній час (указ Президента Російської Федерації № 4 від 02.01.2021).

Згідно з ч. 5 ст. 11 «Кодексу суддівської етики Російської Федерації», затвердженого VIII всеросійським з'їздом суддів від 19.12.2012, Тимохіна О.В., як професійний суддя, зобов'язана знати зміни в законодавстві, норми міжнародного права та практику ЄСПЛ, а отже усвідомлювати приписи ст. ст. 4, 33 Конвенції щодо заборони пограбування майна громадянина України, як особи, яка опинилася у разі окупації, під владою окупаційної держави, громадянином якої вона не є.

Разом з цим, реалізуючи дискримінаційну політику держави-окупанта, Тимохіна О.В., діючи умісно, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту, розглянула позов окупаційної адміністрації міста Феодосія про примусове відчуження земельної ділянки з кадастровим номером 0111645400:01:001:0239, площею 0.0410 га, за адресою: Автономна Республіка Крим, Феодосійський район, м. Феодосія, смт Орджонікідзе, СТ «Волна», вул. Друга лінія, права частина, ділянка № 41, на якій розташований об'єкт нерухомості (садовий будинок), загальною площею, 98.2 кв.м, що на праві приватної власності належить громадянину України Коломійцю Володимирі Івановичу, 05.07.1968 р.н., який перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права.

Вказаний цивільний позов обґрунтовано незаконними положеннями Указу Президента Російської Федерації № 201 від 20.03.2020, згідно з яким Феодосійський район Автономної Республіки Крим включено до переліку «прикордонних територій», на яких іноземним громадянам, особам без громадянства та іноземним юридичним особам заборонено володіти земельними ділянками. При цьому єдиною підставою для відчуження ділянки став визначений окупаційною владою статус Коломійця В.І. як іноземного громадянина (громадянина України).

Так, Тимохіна О.В., діючи у групі осіб з представниками незаконно створених окупаційних органів, діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку із ним, перебуваючи в приміщенні так званого Феодосійського міського суду Республіки Крим, розташованого за адресою: вулиця Грецька, 3А, м. Феодосія, Феодосійський район, АР Крим, 25.10.2023 ухвалила рішення у справі № 2-2549/2023 (УИН: 92RS0022-01-2023-002666-24), яким зобов'язала Коломійця В.І. здійснити протягом шести місяців з дня набрання рішенням законної сили відчуження належної йому земельної ділянки, чим фактично позбавила його законних майнових прав на користь окупаційної адміністрації.

З метою реалізації вказаного незаконного судового рішення, через шість місяців з моменту набрання ним законної сили, а саме 16.01.2024, так званим відділом судових приставів по м. Феодосія відкрито виконавче провадження № 3641/24/82023-ИП, у зв'язку з невиконанням Коломійцем В.І. зазначеного незаконного рішення суду щодо примусового відчуження земельної ділянки.

27.01.2025 так званим судовим приставом по м. Феодосії винесено постанову про передачу на реалізацію шляхом проведення торгів земельної ділянки загальною площею 0.0410 га, кадастровий номер

0111645400:01:001:0239 (згідно з російським законодавством – 90:24:020101:2298).

Відповідно до протоколу № Т-0000959/5-И про результати проведення торгів від 16.05.2025 переможцем визнано громадянку РФ, якій незаконно відчужено та реалізовано вказану земельну ділянку за 1 370 130 російських рублів, що становить 707 333 грн, а отримані від продажу грошові кошти зараховано на депозитний рахунок служби судових приставів РФ.

Таким чином, так звана суддя Феодосійського міського суду Республіки Крим Тимохіна О.В., діючи умисно, групою осіб, в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, 25.10.2023 ухвалила рішення у справі № 2-2549/2023, яким фактично позбавила громадянина України Коломійця В.І., який перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, права власності на земельну ділянку та об'єкт нерухомості (садовий будинок), загальна вартість яких станом на травень 2025 року становить 3 110 317 грн, здійснивши тим самим незаконне, безпідставне привласнення власності на користь окупаційної адміністрації, не виправдане військовою необхідністю, чим порушила вимоги ст. ст. 4, 33 та 147 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 46 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до Конвенції IV про закони і звичаї війни на суходолі.

Таким чином, Тимохіна Олена Вікторівна підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених групою осіб, тобто у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 1 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

Крім цього, досудовим розслідуванням встановлено, що до початку тимчасової окупації Автономної Республіки Крим громадянка України Тимохіна О.В. працювала у територіальному управлінні державної судової адміністрації в АР Крим та була обізнана із законодавством України, порядком функціонування органів державної влади та судової системи України, а також із фактом незаконної окупації частини території України Російською Федерацією.

На підставі постанови так званої Державної Ради Республіки Крим № 1365-1/16 від 22.12.2016 Тимохіну О.В. призначено на посаду «мирового судді судової дільниці № 88 Феодосійського судового району (міський округ Феодосія) Республіки Крим» строком на п'ять років, чим вона фактично продовжила проходження служби в окупаційних органах судової влади Російської Федерації вже як представник судової влади держави-агресора.

У подальшому, реалізуючи свій злочинний умисел на завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України, громадянка України Тимохіна О.В., у точно невстановлених досудовим розслідуванням час та обставинах, водночас не пізніше 02.01.2021, діючи добровільно, з прямим умислом, усвідомлюючи протиправний характер свого діяння, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки, всупереч врегульованим чинним законодавством України суспільним

відноси́нам у сфері національної безпеки України, перебуваючи на тимчасово окупованій території Кримського півострова, працевлаштувалась до незаконно створеного окупаційною владою Російської Федерації судового органу за адресою: АР Крим, м. Феодосія, вул. Гречеська, буд. 3А, на посаду так званого судді Феодосійського міського суду Республіки Крим, де по теперішній час здійснює виконання своїх безпосередніх обов'язків, чим грубо й систематично порушує вимоги українського та міжнародного гуманітарного права, постановляючи судові рішення від імені та в інтересах Російської Федерації.

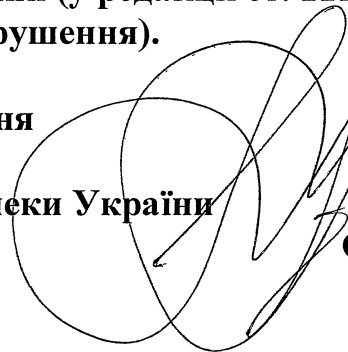
Так, Указом президента РФ № 4 від 02.01.2021 «Про призначення суддів федеральних судів та представників Президента Російської Федерації у кваліфікаційних колегіях суддів суб'єктів Російської Федерації» громадянку України Тимохіну О.В. безстроково призначено на посаду так званої судді Феодосійського міського суду Республіки Крим.

Своїми умисними діями громадянка України Тимохіна О.В. сприяє реалізації політики окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та забезпечує функціонування незаконно утворених так званих органів судової влади, здійснюючи тим самим підривну діяльність на шкоду України.

Таким чином, Тимохіна Олена Вікторівна підозрюється у вчиненні державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі, іноземній організації та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України: України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (у редакції ст. 111 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

Старший слідчий в ОВС 1 відділення
слідчого відділу

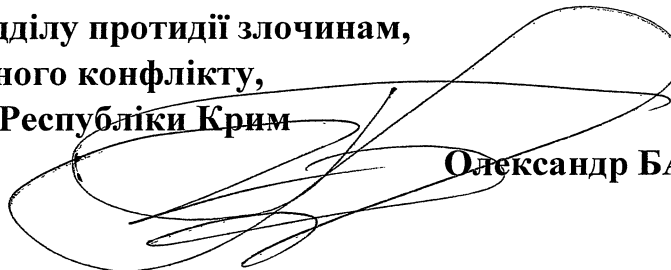
Головного управління Служби безпеки України
в Автономній Республіці Крим

Олег ЯКОВЧЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Заступник начальника відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
прокуратури Автономної Республіки Крим
та міста Севастополя

Олександр БАРДАКОВ

Відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваній Тимохіній О.В. роз'яснено його права:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність,

досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручено, права підозрюваного, передбачені ч. 3 ст. 42 КПК України, оголошено та роз'яснено.

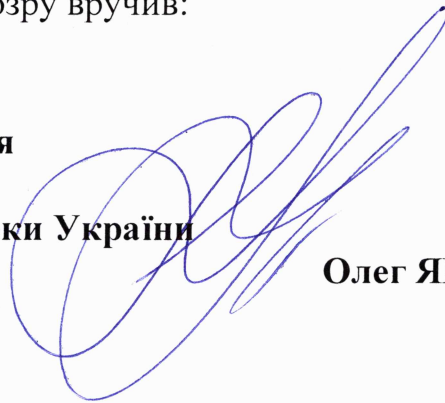
Підозрюваний: _____
(П.І.Б., підпис)

«_____» год «_____» хв «_____» _____ 2026 року

Захисник _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС 1 відділення
слідчого відділу
Головного управління Служби безпеки України
в Автономній Республіці Крим**

Олег ЯКОВЧЕНКО